

смерть-та да ны прѣвари прѣди да смы ся
поправили отъ погрѣшкы-ты си. Покорявайте
ся всякогы на гласа на вашѣхъ-тѣхъ съвѣсть,
Триста души выхъ оловени на бой. Ако гър-
мѣше на дѣво, стари-ти сѣхъ вѣрвали, че е нѣ-
кое щастливо прѣдсказваніе. Раны-ты на тѣ-
ло-то лесно ся затварять, нѣхъ раны-ты на ду-
шы-тѣхъ ще останѣтъ всякогы отворены. За-
кони-ти управлять и поддерживать человѣче-
ство-то въ мирѣ. Дѣ-то двама сѣхъ събрани въ
мое-то имя, тамъ съмъ и азъ, казва Исусъ
Христосъ.

Примѣръ за расчленяваніе

Ежй. членъ, прилаг. мѣстном. и глаголъ.

Азъ обычаемъ родители-ты си. Стоянтъ играе.
Прилѣжательни-ти ученици ся наградихъ. Трѣ-
ба да ся надѣваемы. Двама брата ще ся обы-
чяты. Исписалъ бѣхъ вчерашнія си урокъ, ты
(като) дойде. Записанъ съмъ (на) неговѣхъ-тѣхъ
книгѣхъ. Спи ни ся. Ще гърми.

Азъ. мѣст. лич. 1-во лице род. общ. Ед. Им.
обычяемъ. глаг. дѣйс. вид. многокр. изъв. част.
1-во лице Ед. спряж. 3-те.